

ми изпита ума. Като ни пречеете попа — тогазъ ако те отблъсна — можешъ да се сърдишъ.

Иванъ. Тъй те искамъ, Сече... Тъй те искамъ!... Трѣбва да се държишъ за свадбата.

Пъкъ какво: многото се мина—малкото остана. Само кръстникъ да видимъ.

Сек а. До кръстникъ да остане..

Иванъ. Той май е готовъ, ама да не ни мине лисица пжтъ!

Сек а. Згщо?

Иванъ. Вчера като идва господаря ти въ работилницата, че стана приказка.

Сек а. Шеги сж тѣ. И господарката говори, ама тя е...

Иванъ. Не, не, Сече, каза предъ всички: изпипай ги добре, че съ тѣхъ ще ти кумувамъ.

Сек а. Слушай, Вани: ние ще си изберемъ кръстникъ отъ нашата черга.

Иванъ. Гледай каква си глупава! Хората гледатъ да се сродятъ съ богати хора — пъкъ ти ги отбѣгвашъ!

Сек а. Ритаиъ имъ богатството.

Иванъ. Защо приказвашъ тъй?

Сек а. (Нежно). Слушай, Вани, азъ съмъ слушала отъ баща си: Кога ще другарувашъ съ човѣкъ, който ще ти идва съ камила — трѣбва да имашъ висока порта.

Иванъ (Замисленъ). Ама то нашето